

(2000/C 280 E/211)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0137/00
från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(27 januari 2000)

Ämne: Räddnings- och ambulansflygavtal med den österrikiska huvudorganisationen för socialförsäkringsgivare

Det österrikiska förfarandet på området för räddnings- och ambulansflyg ger anledning till betydande betänkligheter när det gäller dess överensstämmelse med EU:s lagstiftning. Exempelvis står det klart att genomförandet av så kallade sekundärflygningar, det vill säga flygtransporter från sjukhus till sjukhus, kräver tillstånd av luftfartsmyndigheten, men att det företag — som numera är avskilt från utrikesdepartementet — som utför flygningar av det slaget inte har ett sådant tillstånd. Vidare står det klart att den österrikiska huvudorganisationen för socialförsäkringsgivare endast har slutit ej tidsbegränsade avtal med inrikesdepartementet och ytterligare en privaträttslig förening, avtal som möjliggör direkt ersättning via sjukförsäkringar endast för dessa båda.

1. Känner kommissionen till den situation som beskrivits ovan?
2. Är den österrikiska huvudorganisationen för socialförsäkringsgivare enligt kommissionens uppfattning skyldig att anordna en unionsomfattande anbudsinfordran för liknande avtal i enlighet med de i sammanhanget tillämpliga bestämmelserna, särskilt direktiven 92/50/EEG ⁽¹⁾ och 89/665/EEG ⁽²⁾?
3. Om detta är fallet, vad avser kommissionen att göra i nuläget för att komma till rätta med denna situation som strider mot EU:s lagstiftning?
4. Om detta inte är fallet, hur motiverar kommissionen sin ståndpunkt?
5. Anser kommissionen att undantaget beträffande luftfartsmyndighetens tillstånd till företaget med statlig anknytning är en otillåten och konkurrensnedvridande åtgärd?
6. Om detta är fallet, vilka åtgärder avser kommissionen att vidta?
7. Om detta inte är fallet, hur motiverar kommissionen sin uppfattning?

⁽¹⁾ EGT L 209, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 33.

Svar från Frederik Bolkestein på kommissionens vägnar

(9 mars 2000)

En rad klagomål med liknande uppgifter har inkommit till kommissionen. Klagomålen gäller sjuktransporter på väg. Kommissionen utreder för närvarande dessa upphandlingsförfaranden och skall sedan fastställa om överträdelser av bestämmelserna om offentlig upphandling föreligger.

Vad beträffar den juridiska bedömningen i detta fall hänvisar kommissionen till domstolens dom i målet Tögel ⁽¹⁾. I domen av den 24 september 1998 konstaterar domstolen att räddnings- och patienttransporter i närvaro av en sjukvårdare faller under rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (bilaga 1 A, kategori 2, och bilaga 1 B, kategori 25). När det tröskelvärde som fastställs i direktivet uppnås skall räddnings- och patienttransporter i närvaro av en sjukvårdare upphandlas på europeisk nivå. Domstolen anger dock ingenting som har bäring på frågan om vilken österrikisk myndighet som ansvarar för offentliggörandet.

Kommissionen skall undersöka parlamentsledamotens uppgifter. Den kommer därefter att fastställa, vid en tidpunkt som anges senare, om det räddnings- och ambulansflygavtal som slutits mellan den österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation (Hauptverband der Österreichischen Sozialversicherungsträger) och inrikesministeriet måste offentliggöras.

⁽¹⁾ Dom av den 24 september 1998 i mål C-76/97, Walter Tögel mot Niederösterreichische Gebietskrankenkasse, förhandsavgörande.